

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030960 19 U
Sarajevo, 24.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Efraima Čosića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Razije Behlulović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Čurković“ d.o.o.Kupres, kojeg zastupa punomoćnik Alma Jusufbegović, advokat iz Bugojna, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-273-12/18 od 13.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.06.2020. godine donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, pobijani zaključak Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-273-12/18 od 13.09.2018. godine se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev, kao neosnovan, odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-273-12/18 od 13.09.2018. godine, odbačen je kao nedopušten, zahtjev tužitelja za donošenje dopunskog rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor, zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama i Zakona o upravnom postupku. U obrazloženju tužbe navodi, da je tuženi odlučujući o žalbi tužitelja donio rješenje dana 18.07.2018. godine, kojim je usvojio žalbu u cijelosti i poništio odluku ugovornog organa od 23.04.2018. godine. Dalje navodi, da je tuženi prilikom odlučivanja propustio da poništi i odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, iako je to tužitelj tražio u žalbi, te je tužitelj dana 03.09.2018. godine uputio zahtjev za donošenje dopunskog rješenja, a da je tuženi odlučujući o zahtjevu donio zaključak dana 13.09.2018. godine, kojim je izvršena ispravka rješenja na način, da je ispravljen naziv tužitelja. Ukazuje na činjenicu, da tuženi nije odlučio o postavljenom zahtjevu, zbog čega je tužitelj ponovo dana 03.10.2018. godine uputio zahtjev za

donošenje dopunskog rješenja, nakon čega je tuženi donio osporeni zaključak. Tužitelj ističe, da osporeni zaključak ne sadrži apsolutno nikakvo, a posebno ne valjano obrazloženje zbog čega je zahtjev za donošenje dopunskog rješenja odbačen kao nedopušten. Ukazuje, da ukoliko je tuženi smatrao da nije potrebno poništiti odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, onda je to trebao navesti u izreci rješenja od 18.07.2018. godine i u obrazloženju istog navesti razloge zbog kojih smatra da istu eventualno ne treba poništiti. Konačno, tužitelj predlaže ovom sudu da tužbu uvaži, osporeni zaključak poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa proizlazi, da je ugovorni organ Hercegovačke šume d.o.o. Kupres, pokrenuo postupak javne nabavke izvođenje radova za koji je obavještenje o nabavci broj: 1101-3-5-18/18 od 14.02.2018. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 27.03.2018. godine, donio odluku o dodjeli ugovora broj: 01/1-194/2018. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu, a ugovorni organ je odlučujući o istoj, dana 23.04.2018. godine donio odluku o djelimičnom usvajanju žalbe broj: 01/1-296/18. Nezadovoljan navedenom odlukom, tužitelj je izjavio žalbu, koju je tuženi rješenjem broj: JN2-01-07-1-273-7/18 od 18.07.2018. godine usvojio i poništio odluku broj: 01/1-296/18 od 23.04.2018. godine i predmet vratio na ponovni postupak. Tužitelj je potom dana 03.09.2018. godine uputio tuženom zahtjev za donošenje dopunskog rješenja i ispravku rješenja od 18.07.2018. godine, a tuženi je dana 13.09.2018. godine donio zaključak o ispravci rješenja broj: JN2-01-07-1-273-14/18 kojim je izvršio ispravku naziva tužitelja. Tuženi je istog dana donio i zaključak broj: JN2-01-07-1-273-12/18, kojim je odbacuje zahtjev za donošenje dopunskog rješenja. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog zaključka, nakon što je utvrdio da je postupajući po žalbi tužitelja, već ranije donio rješenje od 18.07.2018. godine, kojim je poništio odluku ugovornog organa od 23.04.2018. godine i predmet vratio na ponovni postupak.

Prema nalaženju ovog suda, dluka tuženog organa je nepravilna i nije utemeljena na zakonu.

Tužitelj, osnovano tužbom ukazuje, da je tuženi pogrešno primjenio odredbe Zakona o javnim nabavkama i Zakona o upravnom postupku. Naime, a kako to proizlazi iz stanja spisa, tužitelj je izjavio žalbu protiv odluke ugovornog organa o djelimičnom usvajanju žalbe broj: 01/1-296/18 od 23.04.2018. godine, a kojom žalbom je predložio da se navedene odluka poništi, kao i odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Tuženi je prilikom odlučivanja o navedenoj žalbi propustio da odluči o zahtjevu za poništenje odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, te je tuženi uputio zahtjev za donošenje dopunskog rješenja, a koji zahtjev je tuženi osporenim zaključkom odbacio, kao nedopušten.

Osnovan je prigovor iz tužbe, da tuženi nije dao valjano obrazloženje iz kog razloga je odbačen zahtjev za donošenje dopunskog rješenja

Stoga se ovdje korisnim ukazuje podsjetiti na odredbu člana 117. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14), kojom je propisano, da na postupak pred URŽ-om, koji nije uređen odredbama ovog zakona primijenit će se odredbe Zakona o upravnom postupku. Odredbom člana 206. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16) je propisano da, ako nadležni organ nije rješenjem odlučio o svim pitanjima koja su bila predmet postupka, on može, po prijedlogu stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti posebno rješenje o pitanjima koja već donesenim rješenjem nisu obuhvaćena (dopunsko rješenje).

Ovakvim postupanjem, tuženi je počinio i bitnu povredu upravnog postupka propisan odredbom člana 200. stav 2., a u vezi sa članom 211. stav 4. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 41/13). Citirana zakonska odredba obavezuje tuženog, da u obrazloženju rješenja koje donosi, navede dokaze koje je proveo i utvrđeno činjenično stanje na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i jasne razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po naprijed navedenim uputama ovog suda, utvrditi odlučne činjenice, donijeti odgovarajuće rješenje i u obrazloženju istog navesti razloge i podatke koje rješenje mora da sadrži u smislu člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku. Tuženi, naime u obrazloženju osporenog zaključka navodi samo dosadašnji tok postupka, te konstatuje da je zahtjev nedopušten.

Troškove postupka sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH.

Obzirom na navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Razija Behlulović

PRESJEDNIK VIJEĆA

SUD IJA
Jadranka Brečić

